

DYJATRYBA (1) *sb f*

A sg dyjatryba.

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Rozprawa, dysputa; tu prawdopodobnie utwór literacki w formie dialogu; [diatriba Łac śr] [diatryba – szkoła, obcowanie, pospolitowanie z kiem – διατριβή Cn]: Y íamić [= doktorowie luterscy] nyedawno ináčzey mowili/ wíłák íą drukowáne kłyąfzki de ecclesia Chrifiti/ y dyáttrybá. *KromRozm I I4v.**

Synonimy: dyskurs, dysputacja.

HJ